

[Svend Nielsen.]

Sigte paa at nedbringe almindelige Menneskers Levefod for derved at gennemføre en Afvikling af en Række af de Udgifter, som Landet blev belempret med i Besættelsestiden. Det er imidlertid en forkert Vej at gaa. Det havde været bedre, om man var gaaet den anden Vej, om man havde gennemført den Linie, som man under Besættelsen fra mange Sider gav Udtryk for burde gennemføres, nemlig at det, der maatte være Hovedsagen, naar vi igen blev os selv, var at lade Værnemagere og lignende Personer komme til at betale til sidste Hvid, før man belemprede Folket med nye Afgifter, til Afvikling af Besættelsestidens Omkostninger. Jeg tror, det vilde have vakt Opmærksomhed, hvis man, medens Tyskerne var her i Landet, vilde have sagt, at naar vi igen blev os selv, skulde man gaa over til at gennemføre en Afgift paa Ispinde, før man foretog et endeligt økonomisk Opgør med Værnemagerne, for ved Hjælp af en saadan Afgift at inddrage en Del Midler til Afvikling af Besættelsestidens Omkostninger. Jeg tror, at man paa det daværende Tidspunkt vilde have sagt, at en saadan Fremgangsmaade var ganske utænkelig. Men ikke desto mindre har Finansministeren nu gjort det utrolige troligt ved at forelægge dette Forslag.

Der klages af og til over Mangel paa System i en Række af Regeringens Foranstaltninger, og disse Klager fremsættes med Rette. Men gennem dette Virvar skimter man dog konstant en bestemt Linie. For nylig afskaffede man de sidste Rabatmærker for mindrebemidlede Personer her i Landet; man foretog disse Mærker til Velhavernes Børn. Denne Linie var i hvert Fald ikke til at misforstaa. Nu gennemfører man paa ny en Foranstaltning vendt imod de mindrebemidlede. Linien paa dette og paa andre Omraader kan man efter min Opfattelse ikke tage fejl af. Afgiften paa Ispinde kommer til at udgøre ikke mindre end 25 pCt. af Detailprisen. Det er en meget grov Beskatning af en af de faa Glæder, som Børnene i de mindrebemidlede Hjem har, og jeg forstaar ikke, hvordan nogen overhovedet kan gaa med til at gennemføre denne Ordning. Det er urigtigt, som den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti vil hævde, at der her er Tale om en Afgift paa luksusbetonede Varer. Konsum-Is er forlængst indgaaet i almindelige Menneskers Husholdning som et Fødemiddel. Jeg kan i hvert Fald ikke gaa med til at anerkende, at det, at Børnene om Søndagen faar sig en Ispind, skulde be-

tragtes som nogen Luksus. Jeg vil tværtimod fastholde, hvad jeg allerede har gjort opmærksom paa, at det er en grov Beskatning af en af de faa Glæder, som mange Børn fra de mindrebemidlede Hjem har.

Finansministeren har beregnet, at denne Afgiftslov skal indbringe 10 Mill. Kr. Provenuet er formentlig som saa ofte før beregnet for lavt; i hvert Fald fremgaar det jo af den Fremstilling, som er givet af Erhvervene, at der er en meget stor Difference imellem Finansministerens og Erhvervenes Beregning, hvad angaar Produktionen, og jeg er af den Opfattelse, at det er et af de Spørgsmaal, som bør nærmere undersøges i Udvalg.

I Lovforslagets § 5, Stk. 2, bestemmes det, at for et Kalenderaar skal der svares Afgift af mindst 2 000 l. Denne Bestemmelse er jo ogsaa vendt imod en Række mindre Iskiosker, som selv fremstiller Isen, og jeg for mit Vedkommende har Opfattelsen af, at her er ogsaa et af de Problemer, som nærmere bør undersøges i et Udvalg, fordi jeg vilde finde det urimeligt, om Loven samtidig kom til at virke som en Favorisering af de større Virksomheder. Jeg har bemærket mig, at man fra Erhvervenes Side har gjort opmærksom paa, at egentlig burde denne Grænse forhøjes til 5 000 l, men Tendensen her er jo ikke til at misforstaa; det vilde i Realiteten betyde, at der yderligere skulde udskydes en Række mindre Producenter, og det finder mit Parti er urimeligt. Jeg er derfor af den Opfattelse, at det er et af de Problemer, der nærmere bør drøftes i et Udvalg.

Aage Fogh: Paa mit Partis Vegne kan jeg tilsige den højtærede Finansminister vor Bistand ved Behandlingen af det foreliggende Lovforslag, men jeg maa dog indrømme, at den Afgift, der er foreslaaet, 75 Øre pr. l, forekommer mig at være noget voldsom. Kyndige Folk har over for mig opgivet, at den billige Is, der anvendes til Ispinde og lignende, koster 1 Kr. 35 Øre pr. l, og med en Afgift paa 75 Øre vil det altsaa sige, at man skulde naa op paa godt og vel et halvt Hundrede Procent. Jeg forudsætter, at de opgivne Priser er rigtige. Jeg har Interesse af at faa det at vide, og jeg forudsætter, at der bliver nedsat et Udvalg, hvor man kan faa Oplysninger om, hvordan Fordelingen er mellem den billige og dyre Is, der produceres, dels den billige Is, der anvendes til Ispinde, og dels den dyre Is, der anvendes til Dessert-Is, og som, efter hvad samme Kilde har opgivet over for mig, koster 3 Kr. 25 Øre pr. l. Jeg vil ogsaa gerne